

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 97/05
21.12.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгомира Милојевића, председника већа, Предрага Глигоријевића, Мирослава Цветковића, Зорана Таталовића и Драгана Аћимовића, чланова већа и саветника Драгане Јеврић, као записничара, у кривичном предмету оптуженог АА и др., због кривичног дела убиства у покушају из члана 47. став 2. тачка 3. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 19. Основног кривичног закона и др., одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца оптуженог АА адв.АБ изјављеним против пресуде Окружног суда у Новом Пазару К. 62/03 од 12.12.2003.године, после седнице већа одржане у смислу члана 375. ЗКП у присуству оптуженог АА и браниоца адв.АБ, дана 21.12.2005.године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца опт.АА а пресуда Окружног суда у Новом Пазару К. 62/03 од 12.12.2003.године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Побијаном пресудом оптужени АА оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 47. став 2. тачка 3. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и два месеца и кривичног дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији за које му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 27.8.2003. до 12.12.2003.године.

Истом пресудом оптужени ББ оглашен је кривим због кривичног дела убиства у покушају из члана 47. став 2. тачка 3. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и четири месеца и кривичног дела неовлашћено набављање, држање и ношење ватреног оружја и муниције из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 27.8.2003. до 12.12.2003.године.

На основу члана 69. ОКЗ према обојници оптужених изречена је мера безбедности одузимања предмета и то од опт.АА пиштољ марке "Роком РГ 9" фабрички број ____, са три пиштољска метка калибра 6,35 мм, а од опт.ББ пиштољ марке "Збројевка" калибра 7,65 мм, фабрички број ____.

Оптужени су обавезани да на име трошкова кривичног поступка плате износ од по 41.861,50 динара а на име паушала износ од по 2.000 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док су оштећени ВВ, ГГ и оптужени а уједно и оштећени АА и ББ ради остваривања својих имовинско правних захтева упућени на посебну парницу.

Против те пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Новом Пазару због одлуке о казни са предлогом да се побијана пресуда преиначи и оптуженима изрекну строжије казне;

- бранилац опт. АА, адв. АБ због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона са предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање као и да заједно са оптуженим буде обавештен о седници другостепеног већа.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. 221/05 од 3.3.2005.године предложио је да се уважи жалба Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару и оптуженима изрекну казне затвора у дужем временском трајању а да се жалба браниоца опт.АА одбије као неоснована.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП, у присуству опт. АА и браниоца адв.АБ и одсуству уредно обавештеног заменика Републичког јавног тужиоца на којој је испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и по оцени жалбених навода нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде кривичног закона на које другостепени суд, у смислу члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП увек пази по службеној дужности, па ни битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, на коју жалба браниоца опт.АА указује наводима да је изрека пресуде у чињеничном опису супротна разлозима и да су разлози нејасни и противречни а образложење овог жалбеног основа своди на оспоравање утврђеног чињеничног стања.

Побијајући првостепену пресуду по тим основима бранилац у жалби наводи да се критични догађај , супротно оцени првостепеног суда одиграо управо онако како га је представио оштећени ВВ, што би и првостепени суд утврдио да је изведене доказе правилно оценио.

Изнете жалбене наводе Врховни суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Правилном оценом одбране оптужених АА и ББ и свих доказа проведених током поступка, правилно је првостепени суд утврдио да су оптужени критичном приликом, након вербалног сукоба један другог позвали на обрачун а затим из пиштоља један у правцу другог истовремено испалили више пројектила.

Оптужени АА и ББ нису спорили да су критичном приликом носили са собом пиштоље и да су из њих пуцали, међутим, обојица су тврдили да су пуцали у нужној одбрани.

Одлучну чињеницу да су оптужени пуцали истовремено , након што су се претходно међусобно позвали на обрачун, због чега, по правилном закључку првостепеног суда не може бити говора о поступању оптужених у нужној одбрани, првостепени суд је правилно утврдио из исказа сведока очевидца ДД који је потврдио да су оптужени истовремено репетирали пиштоље и након тога обојица пуцали. Исказ овог сведока потврђен је и исказом сведока ЖЖ, супруге опт.ББ као и њихових синова сведока ЋЋ и ЕЕ, а искази свих ових сведока поткрепљени су и писменом документацијом у списима, записником о увиђају, криминалистичко техничком документацијом СУП-а Нови Пазар, записником и фотодокументацијом са реконструкције на лицу места и налазом и мишљењем вештака балистичара.

У образложењу побијане пресуде првостепени суд је одређено и потпуно изнео које чињенице и из којих разлога је узео као доказане или недоказане и при томе дао нарочиту оцену веродостојности противречних доказа, посебно исказа сведока ВВ и ДД.

Према томе, чињенично стање у погледу свих битних елемената кривичних дела у питању, правилно је и потпуно утврђено и не доводи се у сумњу супротним жалбеним наводима браниоца опт. АА којима бранилац износи своје виђење критичног догађаја, оспорава оцену доказа од стране првостепеног суда и даје сопствену оцену исказа сведока ЗЗ, ДД, оштећеног ВВ, ЖЖ, ГГ, ЋЋ и ЕЕ као и одбране опт.АА.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама оптужених АА и ББ описаним у изреци побијане пресуде стичу сва битна обележја по једног кривичног дела из члана 47. став 2. тачка 3. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ и по једног кривичног дела из члана 33. став 1. Закона о оружју и муницији. У вези са применом кривичног закона првостепени суд је у образложењу побијане пресуде дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге које и Врховни суд у свему прихвата а наводе жалбе браниоца опт.АА о повреди кривичног закона оцењује као неосноване.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о изреченим казнама, а поводом жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Пазару и у смислу члана 383. ЗКП у односу на жалбу браниоца опт.АА, Врховни суд налази да је првостепени суд у односу на оптужене АА и ББ правилно утврдио и оценио све околности у смислу члана 41., 42. и 43. ОКЗ које утичу да казна буде мања или већа, којим околностима је дао адекватан значај и, по утврђивању појединачних казни за кривична дела из члана 47. став 2. тачка 3. КЗ РС у вези члана 19. ОКЗ и 33. став 1. Закона о оружју и муницији, правилно осудио опт.АА на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца а опт.ББ на јединствену казну затвора у трајању од једне године и шест месеци са урачунавањем времена које су провели у притвору. По оцени Врховног суда изречене казне сразмерне су тежини и степену друштвене опасности извршених кривичних дела као и степену кривичне одговорности оптужених и довољне су за постизање сврхе кажњавања предвиђене одредбом члана 33. ОКЗ. Стога су жалба и жалбени предлог јавног тужиоца у смислу строжијег кажњавања оптужених, оцењене као неосноване.

Одлука о мери безбедности одузимања предмета донета је правилном применом одредбе члана 69. ОКЗ, па се њена законитост и оправданост изрицања не доводе у питање.

Из изнетих разлога, на основу члана 388. ЗКП одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа

Драгана Јеврић, с.р. судија,

Драгомир Милојевић, с.р.

За тачност отправка

ср